

Tv-előzetes

Műsorainkat ajánlom

El vagyok készülve rá, hogy egyszer valaki észreveszi majd, hogy a tévé műsortengeréből mindig olyan produkciókat szemelek ki, melyekben tartalom, módszer, megoldás dolgában az alkotók valami újat ígérnek. Ne tessék azt gondolni, hogy egy mániákus újtó ágál itten, elvetve mindent, ami kipróbált, hagyományos. Dehogy. Am igen sokra becsülöm a kísérletezés bátorságát, e fiatal műfaj útkeresőit, az újrafelfedezők tempóérzékét. Valljuk be: igazán jó tévés élményeink mindig valamilyen merész, rendhagyó alapötlet szülőjétől fogantak.

Radványi Ervin — ugye, emlékeznek még „*Andaxin kora*” című kis remekére vagy „*Baj van a kréta körül!*” című jelenetére Bárdyval és Rátönyival a mostani rádiószilveszterből? — ezúttal a Televízió szerkesztőjeként hallat magáról „*EGY ÓRA IRÓ-NIA*” címmel szerkesztett szatíraműsort, melyet február 1-én este láthatunk. Szatirikus estet összeállítani mostanság önmagában sem könnyű mutatvány — nekem tán elhihető —, de ha még azt is hozzávesszük, hogy ez alkalommal sikerült rávenni hat élvonalbeli magyar író, hogy személyesen vezesse be művét, és ezenközben a humor alapvető kérdéseit is feszegetse — nos, ez nem kis dolog, megint csak személyes tapasztalatból mondhatom.

Ábécé-rendben véve sorra az írókat: **Eörsi István** „Nézőpont dolga” című monológjából megtudhatjuk, hogyan vélekedik a hentes és a ponty a hal főszeleteléséről; **Gergely Ágnes** sírverseiből egyes foglalkozási ártalmakat ismerhetünk meg (többek közt egy színeszt és egy riportert is tollhegyre tűzőtt); **Gyurkovits Tibor** jelenetében pedig különös dolgok derülnek ki egy ideggógyászról. **Szabó György** „Feltételes megállás” című munkájában két idős hölgy eszmecseréjéből értesülünk arról, hogyan bántak el férjeikkel; **Szabó Károly** hőse előbb egy telket akar eladni, aztán házasságáról tudunk meg intím részleteket; **Weöres Sándor** pedig humoros gyermekverseiből ad elő. A

szatírákat megjeleníti: **Almási Éva**, **Balázs Péter**, **Bulla Elma**, **Buss Gyula**, **Dégi István**, **Egressy István**, **Gobbi Hilda**, **Harsányi Gábor**, **Kézdy György**, **Kovács Károly**, **Körmendi János**, **Timár Éva**. Rendező: **Szurdi András**.

*

Rendező: **Szitányi András**. Ezt olvasván, a figyelmesebb tévénezőnek rögtön a jellegzetes „szitányizmusok” jutnak eszébe; az ő műsoraiban minden csillog-forog-áttűnik-tovamozdul, ő a trükkasztal nagy bűvésze, káprázatok varázslója. (Egyszer engem is odaengedett a csodaszerkentyűhöz, végigpróbálni, mit tud az „ő asztala”, de a variációk feléig se jutottam, amikor szemérmességem miatt abbahagytam a játszadozást...) Nos, az 1-es stúdióban ezúttal teljesen más Szitányit találtam; puritán díszlet, szolid mozgások, egyszeres képek. Épp a főcímet kopírozzák: „**OPERETTPÓDIUM**”. Mi ez?

— Koncertszerű előadásban, sallangok és jópofáskodások nélkül, mondhatni vígoperai szinten szeretnének megjeleníteni — **Sztevanovity Dusan** szerkesztővel — **Offenbach** és **Planquette** legszebb melódiáit. Nem „játszunk el” semmit, a zenére és a jó énekprodukciónak koncentráltunk. Be akarjuk bizonyítani, hogy az operettirodalom számos alkotása helyet követhet a modern televíziózásban. Szándékunkat az előadók személye is jelzi, az Operaház fiatal szólistái: **Sass Szilvia**, **Ötvös Csilla**, **Berkes János**, **Miller Lajos**, **Róka István** és **Sölyöm Nagy Sándor** éneklék a betéteket. A táncokat az Operaház balett-kara mutatja be, az Állami Hangversenyzenekart a tavalyi karmesterversenyen fel-tűnt **Koncz Tamás** vezényli.

— Sorozat lesz?

— Reméljük, hogy e gy adásnál többre visszük!

Kaposy Miklós